Redacţiunea şi Administraţiunea: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„Gazeta“ iese în fiecare ḑi.

Pe unŭ anu 12 fior., pe şĕse lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

Românĭa şi străinătate: pe anu 40 fr., pe şĕse lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră: la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţi.

Anunciurile: O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru ficcare publicare.

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 11. DUMINECĂ, 17 (29) Ianuarie. 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Craiova, 1 Ianuarie 1888.

Cu „Gazeta“ am crescutŭ, cu ea în mână am îmbĕtrânitŭ.

Din ea am învĕţatŭ şi în ea m'am deprinsŭ a scrie românesce.

Totŭ dela ea, pe lângă sînulŭ mamei mele, am suptŭ adevĕratele sentimente de limbă şi naţionalitate românéscă.

Trăiască fundatorulŭ „Gazetei“ ilustrulŭ încăruntiţŭ în lupte, d-lŭ *Georgiu Bariţiu*!

Trăéscă redactorulŭ ei Dr. *Aurel Mureşianu*, păşindŭ cu vrednicia pe urmele antecesorilorŭ sĕi!

Simeonŭ Mihălescu, profesorŭ de liceu.

Reghinulŭ săsescŭ, 13 Ianuarie 1888.

Cu ocasiunea jubileului bĕtrânei „Gazeta Transilvaniei“, primesce sincerile nóstre gratulărĭ!

Gloria întemeiătorilorŭ ei, perseveranţă şi tăria următorilorŭ lorŭ, ca sĕ védă isbênda drepturilorŭ naţionale!

Dée cerulŭ sĕ trăiască „Gazeta“ şi naţiunea în eternŭ!

Inainte! Noi te vomŭ sprijini!

Eugenŭ Crişianŭ, **Patriciu Barbu**, Protopopulŭ **Raţiu**, **Dr. Todea**, **Mihailŭ Orbonaşŭ**.

Căţelulŭ-românŭ, la 1888 Ianuarie.

Domnule Redactorŭ!

Subscrişii, întăriţĭ în convingerea, că prestarea tributului de recunoscinţă şi manifestarea respectului şi a devoţiunei faţă de promovătorii binelui intelectualŭ şi materialŭ în sînulŭ unui poporŭ, nu suntŭ legate de festivităţĭ şi bucurii momentane; ba nutriţĭ de credinţa, că chiar festivitatea imposantă, care aţĭ avutŭ fericirea a-o serba însoţită de urările binevoitóre ale întregei românimĭ, a fostŭ numai efluxulŭ recunoscinţei, devoţiunei şi respectului obştei românescĭ: deşi *post festa*, déră totuşĭ încă totŭ sub impresiunea momentelorŭ fericitóre şi ale entusiasmului de care palpită aḑĭ inima fiilorŭ lui *Quirinŭ*, venim şi noi la finea lustrilorŭ de ḑece anĭ ai esistenţei „Gazetei“, şi incoarea altorŭ lustri pe de ḑece orĭ mai mulţĭ şi mai fericiţĭ a vĕ felicita: primulŭ: ca nonagenarŭ scăḑutŭ şi defatigatŭ în puterile fisice, ca fostŭ soţŭ de luptă ai valoroşilorŭ D-tale predecesorĭ dela întemeiarea „Gazetei“ până aḑĭ, în apusulŭ ḑilelorŭ vieţi-mĭ scăpătate, stându-le întru ajutorŭ materialminte şi moralminte după câtŭ i-a permisŭ împrejurările şi sortea vieţii; al doilea: ca ucenic şi recrutŭ ce se iniţiază în lupta redeşteptărei naţionale începute prin bĕtrânii venerabilĭ ce aḑĭ între vaetele mulţimei recunoscĕtóre disparŭ de pe firmamentulŭ naţiunei române.

Domnule Redactorŭ! Vĕ dorimŭ ca abilitatea, zelulŭ, energia şi bărbăţia ce i-au caracterisatŭ pe glorioşii D-vóstrĕ antecesorĭ sĕ nu vĕ părăséscă nicĭ când: scimŭ noi că „virtutem nunquam deseri invidia“, ci până ce vei redigea organulŭ d-tale în spiritulŭ de până acuma, înzadarŭ se va găti geniulŭ pustiirei sĕ-lŭ stîngă din cartea vieţii, oh, înzadarŭ! căcĭ poporulŭ şi cu poporulŭ Dumneḑeu va fi pururea cu elŭ; căcĭ scrisŭ este, „vox populi vox Dei“.

La luptă înainte cu Dumneḑeu! Noi, cei bĕtrânĭ, ne vomŭ ruga pentru isbênda causei drepte ce-o pledaţĭ, éră noi cei tinerĭ ne vomŭ înşira la luptă sub stindardulŭ „Gazetei“.

Vivat „Gazeta“ cu intrepiḑii ei conducĕtorĭ!

Simionŭ Bokşa, Parochŭ. şi Archidiac. emeritŭ. **Graţianŭ Flonta**, cooperatorŭ-preoţescŭ.

B. Lazuri, 4 Ianuarie 1888.

„Gazeta Transilvaniei!“
Strălucesce, lumineză,
Din inimă 'ţĭ-uréză:

Alexandru Pele preotŭ, **Stefanŭ Jete**, **Georgie Neagu** învĕţătorŭ.

Caracalŭ, 10 Ianuarie 1888.

Domnule Directorŭ! Regretŭ că nu am putută lua parte la jubileulŭ de 50 anĭ alŭ mamei *„Gazeta Transilvaniei“*, care a luptatŭ cu atâta ardóre pentru redeşteptarea nóstră naţională.

Urezŭ din inimă, ca sub conducerea D-Vóstrĕ „Gazeta“ sĕ vĕ védă dorinţele realisate!

Trăiască Directorulŭ „Gazetei!“

A. Henţiescu, farmacistŭ.

Sĕcaşŭ, lângă Oraviţa, 25 Decemvre 1887.

Noi Românii din Sĕcaşŭ venimŭ cu unŭ sufletŭ a'ţĭ aduce, „Gezetă“ felicitările nóstre sincere şi profunde din incidentulŭ jubileului de 50 de anĭ ai esistenţei tale glorióse şi ai luptei tale încoronate.

Inimile nóstre palpitéză pline de entusiasmŭ la serbarea acestui evenimentŭ unicŭ în felulŭ sĕu la noi şi cugetulŭ nostru se légĕnă în braţele dorului inefabilŭ de a ne mai ajunge asemenea fericirĭ.

Pronia divină reverse darurile sale cerescĭ preste tine, lungéscă'ţĭ vieţa şi sĕ'ţĭ înmulţéscă puterile ca sĕ ne fii digŭ neînvinsŭ şi sĕ ne poţĭ învĕţa multĭ, mulţĭ anĭ minte şi frăţiă românéscă.

Ioan Popovits preotŭ gr.-or. **Ion Coca** neguştorŭ, **Petru Daba**, **Nicolae Grivu**, **Alexa Popa**, **Ionŭ Vucŭ**, **Leontie Popa**, **Alexa Pasula**, **Ios. Stupinianu**, **Dumitru Pascu**, **Akim Wuk**, **Iacob Manda**, **Ion Ciorobară**, **Alexa Buḑilă**, **Nicola Măruga**, **Pavelŭ Bica**, **Filip Roina** **Filipŭ Roşka**, **Teodor Grivu**, **Teodor Bunia**, **Akim Gruia**, **Akim Sekula**, **Iosif Manciu**, **Atanasie Dragu**, **Avram Popa** învĕţătorŭ gr.-or., **Valentinŭ Dioniu** docente rom.-unitŭ.

Sigu, 8 Ianuariu 1888.

Fii salutată „Gazetă“, Matrónă a gintei române, pre care Tu o-ai condusŭ în continuu în timpŭ de 50 de anĭ. Tu te bucurĭ acuma de fructele marĭ ale ostenelelorŭ Tale. Jubileulŭ Tĕu este o sĕrbătóre măréţă a naţiunei. Naţiunea română doresce împreună cu Tine, ca şi de aci înainte sĕ'i poţĭ fi spre ajutorŭ şi 'Ţĭ doresce ca' Atotputernicŭlŭ Dumneḑeu sĕ Te trăéscă la mulţĭ anĭ, şi în grelele împrejurărĭ sĕ-Ţĭ dée puterĭ şi mai tarĭ!

Ioanŭ Popiliu.

Braşovŭ, 12 (24) Ianuarie 1888.

A ḑisŭ deputatulŭ Meltzl în dietă, că Maghiarii nu potŭ avé tendinţa de a maghiarisa pe Saşĭ, pentru că esistenţa Saşilorŭ ca Saşĭ este unŭ interesŭ de frunte maghiarŭ.

Este interesantŭ modulŭ cum apreţiéză organulŭ naţionalŭ săsescŭ din locŭ „Kronstädter Zeitung“ declaraţiunea de mai susŭ a deputatului sasŭ.

„Se póte ceti printre rêndurĭ — ḑice numita fóiă — că, după Meltzl, Maghiarii trebue sĕ doréscă esistenţa Saşilorŭ în Ardélŭ ca contra-pondŭ faţă cu românismulŭ. Esistinţa românismului prin urmare trebue că nu este în interesulŭ maghiarŭ şi de aicĭ urméză cu necesitate în sensulŭ logicei lui Meltzl, că faţă cu românismulŭ ca şi faţă cu slavismulŭ esistă tendinţa de maghiarisare.“

„Intrebămŭ acum — continuă „Kronst. Ztg.“ — luat'a guvernulŭ unguresců şi societatea maghiară faţă cu Românii, Sêrbii, Slovacii şi Croaţii mĕsurĭ de maghiarisare, carĭ sĕ nu fi lovitŭ totodată şi pe Saşĭ?“

„In ce constă adecă mĕsurile de magiarisare? In prima liniă în legile şcolare maghiarisătóre şi în nerespectarea legii de naţionalitate.“

„Oare limba maghiară nu s'a impusŭ totŭ aşa de rigurosŭ şcólelorŭ săsescĭ, ca şi celorlalte şcóle nemaghiare?“

„Nu se calcă legea de naţionalitate în ţinuturile cu poporaţiune săséscă totŭ aşa, ca şi în alte ţinuturĭ?“

„Nu se înfiinţéză pretutindenĭ, în comune săsescĭ, tocmai aşa ca şi în cele românescĭ, şcóle de statŭ maghiare, carĭ n'au altŭ scopŭ decâtŭ de a maghiarisa? N'au voitŭ sĕ introducă limba maghiară chiar şi în grădinele de copii săsescĭ?“

„N'au încercatŭ a înmulţi numĕrulŭ Maghiarilorŭ în oraşe săsescĭ, tocmai aşa ca în alte oraşe nemaghiare, transplăntând într'ênsele o mulţime de funcţionarĭ maghiarĭ, carĭ prea adeseorĭ numai spre onóre nu-i servescŭ maghiarismului, ér administraţiunei numai spre favorŭ nu-i suntŭ?“

„Nu s'au maghiarisatŭ pe calea ordinaţiunei esamenele farmaciştilorŭ nu numai pentru Saşĭ, ci şi pentru celelalte naţionalităţĭ?“

„Şi — spre a aminti şi ultimele două mĕsurĭ de maghiarisare, deşi nu cele mai de căpeteniă — nu lovesce ilegala impunere de a scrie pe scrisorile oficiale adresele unguresce, nu lovesce ilegala pretensiune de a da chitanţe unguresci perceptoratelorŭ reg. pe Saşĭ ca şi pe Românĭ?“.

„Póte sĕ nege optimismulŭ lui Meltzl aceste fapte?“.

După ce pune aceste întrebărĭ, „Kronstädter Zeitung“ ajunge la logica conclusiune, că Sasii nu suntŭ mai puţinŭ ameninţaţĭ în esistenţa lorŭ prin nisuinţele de maghiarisare, dér fiindŭ mai slabĭ la numĕrŭ suntŭ multŭ mai periclitaţĭ ca celelalte naţionalităţĭ.

Din acéstă a lorŭ propriă convicţiune Sasii îşĭ potŭ trage învĕţătura.

Este mai favorabilŭ, mai politicŭ şi mai practicŭ lucru pentru ei de a forma o „falangă“ cu guvernulŭ şi cu Maghiarii asupritorĭ, orĭ de a forma o falangă cu naţionalităţile deopotrivă cu ei asuprite şi prigonite?

Situaţiunea din afară.

Corespondentulŭ din Viena alŭ „Agenţiei Havas“ a transmisŭ resumatulŭ mai multorŭ conversaţiunĭ ce a avutŭ la Pesta cu diferite personagii politice, precum şi opiniunile asupra situaţiunei ce circulă în camera deputaţilorŭ ungurĭ şi în cercurile guvernamentale.

Mai înainte de tóte ţineam a ne da sémă, décă simţemêntulŭ rĕsboinicŭ este aşa de adêncŭ după cum se crede în streinătate. Adevĕrulŭ e, că cu tóte că se depărtéză naturalmente orĭ-ce idee de provocare, perspectiva unui rĕsboiu pare a fi acceptată atâtŭ în stânga câtŭ şi în drépta Camerei.

Lumea se îndoiesce de aceea, că o învoielă ar fi posibilă.

Amu ḑice chiar, că e temere de unŭ compromisŭ care, după părerea aprópe generală, n'ar putea decâtŭ se prelungéscă situaţiunea precară actuală, fără a inspira încrederea pentru viitorŭ şi fără a permite încetarea preparativelorŭ. Chiar în jurulŭ preşedintelui consiliului, d. Tisza, nu se arată nicĭ o încredere în menţinerea păcei, şi aci asemenea predomină opiniunea, că rĕsboiulŭ ar fi preferabilŭ unui compromisŭ care n'ar regula nimicŭ, admiţêndŭ că acestŭ compromisŭ ar fi cu putinţă.

Dér cu tóte acestea am întrebatŭ pe mai multe personagii politice, décă Germania ar sili la Viena se se accepte un compromisŭ, ce s'ar face la Pesta?

— In afară de intervenirea ruséscă, ce Berlinulŭ n'ar îndrăzni a ne propune, ni s'a rĕspunsŭ: noi nu vedemŭ altă soluţiune seriósă pentru Bulgaria, dér în sfêrşitŭ, décă s'ar găsi una, am fi siliţĭ sĕ cedămŭ.

— Tocmai pentru acésta lumea voesce din când în când sĕ forţeze pe d. Tisza a repeta vechile sale declaraţiunĭ, pentru a împedeca, prin aceste declaraţiunĭ, orĭ-ce tentativă de acestŭ soiu.

D. Helfy, autorulŭ unei interpelărĭ recente, ne ḑicea în acéstă privinţă:

„Noi voimŭ se audim din nou pe guvernŭ spunêndu-ne, şi nu ne îndoimŭ că ne va spune, că ţéra nu va permite ca o intervenire sĕ se facă, nicĭ sĕ se aducă vătămare autonomiei bulgare.

Intrebarăm atuncĭ pe d. Helfy, cum înţelege elŭ acéstă autonomiă? Comportă ea celŭ puţinŭ influenţa de care se bucura Rusia sub prinţulŭ de Battenberg?

— De loc, — ne spuse elŭ.

— Atuncĭ, décă Bulgarii, modificândŭ simţimintele lorŭ, ar goni pe prinţulŭ Ferdinandŭ şi ar numi unŭ prinţŭ favorabilŭ Rusiei?

— După noi, conchise d. Helfy, primejdiile şi sorţii de conflictŭ ar rĕmâné aceiaşĭ.

Vom adăuga, că acéstă opiniune aprópe intransigentă există cu diferite nuanţe în celelalte cercurĭ din cameră şi chiar, dér mai ascunsă, în cercurile guvernamentale.

Voirăm sĕ cunóscemŭ în urmă impresiunea reală pricinuită prin continuarea înarmărilorŭ rusescĭ, şi opiniunea asupra rolului actualŭ alŭ Germaniei şi asupra concursului sĕu în casŭ de rĕsboiu. E convingerea, că Rusia cată sĕ recâştige, în orĭ ce stare de causă, perderea de timpŭ ce-i impune lunga sa mobilisare şi după opiniunea emisă de cercurile guvernamentale *acésta póte sĕ*

facă situaţiunea fórte critică în puţinŭ timpŭ.

Cu tóte că în ceasulŭ acesta, *în interiorulŭ Austro-Ungariei, pregătirile, înarmările şi mişcările de trupe se facŭ pe o scară mare* s'a decisŭ sĕ se lucreze, într'o lună seu douĕ, şi póte chiar înainte prin mĕsurĭ luate mai aprópe de graniţă, decă Rusia nu va înceta sĕ armeze. Din acestŭ momentŭ pacea va fi fórte multŭ compromisă; căcĭ admiţĕndŭ că Germania ar voi sĕ evite unŭ conflictŭ austro-rusŭ, ceea ce nu e de locŭ demonstratŭ, nu se vede cum ar putea, fără a găsi mai dinainte o soluţiune a cestiunei bulgare, sĕ împiedice pe Rusia şi Austria de a se apropia fiă-care de graniţele lorŭ respective. De altminterea, cu tóte cele ce s'au spusŭ deputaţii ungurĭ n'au pierdutŭ încrederea în Germania, pentru ocrotirea intereselorŭ austro-ungare în Balcanĭ. Decă ar trebui sĕ isbucnéscă un conflictŭ din causa uneltirilorŭ militare ale Rusiei, se crede decĭ în camera din Pesta nu numai că Germania nu s'ar opune, dér şi că ar sprijini fără a întârḑia armiile austro-ungare.

Preocupările financiare, precum şi temerile asupra resultatului unei campanii nu esŭ la ivelă decâtŭ într'unŭ modŭ timidŭ.

Orĭ care ar fi resultatulŭ acesteia din urmă, se crede numai, în stânga camerei, că *o modificare a dualismului ar pute sĕ urmeze de aci.*

In casulŭ celŭ mai rĕu, ne vorbindŭ decâtŭ de pierderile materiale, Austria ar evacua Bosnia şi Erzegovina

Se aştéptă rĕspunsulŭ d-lui Tisza, care se duce mai ântêiu la Viena, ca sĕ priméscă instrucţiunĭ cum are sĕ rĕspunḑă.

Din camera ungară.

Terminândŭ deputatulŭ naţionalŭ sasŭ Meltzl vorbirea sa, se ridică deputatulŭ *Blasiu Orban*, care, după ce îşĭ esprimă părerea de rĕu că liberalismulŭ lui Tisza aparţine deja aḑĭ reminiscenţelor istorice, ḑice cu privire la vorbirea deputatului sasŭ:

Salutŭ cuvintele ce le-am auḑitŭ, care au atinsŭ córde de frăţietate, ce de multŭ nu s'au auḑitŭ. Decă fiăcare fiu alŭ nobilei naţiunĭ săsescĭ ar cugeta ca Meltzl, s'arŭ înlătura îndată diferenţele ce esistă încă aḑĭ şi nu numai s'ar realisa uşorŭ împăciuirea cu statulŭ, ci şi celelalte fracţiunĭ de naţiunĭ ale Ardealului s'ar pute alipi una de alta şi sĕ lucreze în comunŭ în interesulŭ ţĕrii.

Bugetulŭ nu-lŭ primescŭ; regimulŭ lui Tisza e o plagă pentru ţĕră, cu tóte astea n'ar dori ca mórtea sĕ scape ţĕra de elŭ, din contră îi doresce vieţă lungă, dér nu caministru-preşedinte. (Ilaritate.)

Preşedintele: Facŭ pe oratorŭ atentŭ asupra unei espresiunĭ ce contraḑice cele mai primitive noţiunĭ ale dreptului de statŭ maghiarŭ. A vorbitŭ adecă de naţiunea săséscă şi de celelalte fracţiunĭ de naţiunĭ în Ardealŭ şi aşa ceva nu cunósce dreptulŭ de statŭ maghiarŭ. (Aplause.)

Ore sĕ nu scie preşedintele — orĭ sĕ preface că nu scie — cumcă în acestŭ statŭ nu e numai naţiune maghiară, ci că şi Sasii suntŭ naţiune, şi Românii, şi Slovacii, şi Sĕrbii ş. a. şi că tóte acestea împreună formézá statulŭ şi că acestŭ statŭ este şi trebue sĕ fiă poliglotŭ, câtă vreme suntŭ aceste naţiunĭ?

Dér sĕ vedemŭ ce a rĕspunsŭ ministru-preşedinte ungurese Tisza la vorbirea deputatului sasŭ Meltzl. Ministrulŭ ungurescŭ face şi elŭ la rĕndu-i complimente deputatului sasŭ ḑicĕndŭ, că a spusŭ în modŭ parlamentarŭ şi frumosŭ gravaminele conaţionalilorŭ sĕi ardelenĭ. Dér legea din 1876 — ḑice d-lŭ Tisza — nu s'a făcutŭ din duşmăniă cătră Sasii ardelenĭ, ci fiindŭ că aşa au cerutŭ interesele administraţiunei: acelaşŭ lucru s'a făcutŭ şi cu Ungurii — Cumanii-Jazyii, Haiducii — şi cu Sĕcuii, carĭ póte că din punctŭ de vedere municipalŭ posedau drepturĭ mai radicale. Cu privire la Universitatea săséscă a ḑisŭ ministrulŭ ungurescŭ, că ea nicĭodată n'a posedatŭ unŭ cercŭ de dreptŭ municipalŭ, prin urmare în 1876 nu l'a perdutŭ. Ea a avutŭ o chiămare culturală şi dreptulŭ de a'şĭ administra averea, şi acésta şi l'a şi păstratŭ. Apoi continuă:

Tocmai decă şi domnii deputaţĭ vĕdŭ — cum credŭ că vĕdŭ — cumcă enigma păstrării naţionalităţii lorŭ în Ardealŭ este, că deoparte servescŭ cu fidelitate statului ungarŭ, de altă parte îşĭ susţinŭ cultura lorŭ la nivelulŭ de acum şi de se póte o ridică, atuncĭ trebue sĕ védă ei că în Universitatea săséscă au păstratŭ aceea ce le e necesarŭ din punctŭ de vedere alŭ acestorŭ scopurĭ culturale.

Am ḑisŭ de multŭ şi o ḑicŭ şi acum, că elementele ungurescĭ şi săsescĭ în Ardealŭ ar trebui sĕ ţină unulŭ cu altulŭ. Mĕ bucurŭ, că am auḑitŭ acum ântêiaşĭ dată, că şi dênşii pĕtrundŭ acésta. (Strigărĭ în stânga: Şi Zay a spus'o!) Aşa desvoltatŭ n'am auḑit'o, şi decă a ḑis'o fórte bine a făcutŭ.

Asta are unŭ sensŭ, dér nu acela ce a amintitŭ d-lŭ deputatŭ, că adecă suntŭ constrînşĭ a forma o partidă săséscă deosebită şi a nu se alătura nicĭ unei alte partide, fiindŭ că nu se potŭ alătura din motivulŭ partidei guvernului şi din acela alŭ oposiţiunei.

Se'mĭ credă d-lŭ deputatŭ, că decă Sasii — precum cu bucuriă am auḑitŭ acésta dela dênsulŭ, deşi e simplu datoria lorŭ — dovedescŭ şi cu fapte, că suntŭ fidelĭ statului ungarŭ, că suntŭ gata sĕ lucreze pentru elŭ şi sĕ'i aducă şi jertfe, şi adecă astfelŭ sĕ dovedéscă, că acea vestită foiă din Sibiiu („Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt") şi chiar şi câţĭva domnĭ dintre Sasĭ sĕ înceteze a fi acelŭ isvorŭ, din care conaţionalii lorŭ din streinătate îşĭ scotŭ cele mai nedrepte acusărĭ contra nóstră — sĕ'mĭ credă, că d-nii deputaţĭ în acelŭ momentŭ, în care acestea arŭ înceta, se potŭ alătura orĭcarei partide a ţĕrii: alăture-se, decă le place, toţĭ oposiţiunei, acésta nu va schimba nimicŭ în situaţiunea lorŭ şi în procederea şi dreptatea politicei ungurescĭ faţă cu ei. (Vii aprobărĭ.)

Dér sĕ-mĭ credă că a se provoca la situaţiunea silnică, că adecă aderenţĭ a diferite părerĭ politice, vedĭ bine cu esceptiune de unii, carĭ s'au alăturatŭ unei partide, au fostŭ nevoiţĭ sĕ formeze o deosebită partidă săséscă, acésta însemnéză a nu cunósce vieţa constituţională sănĕtósă. (Aprobărĭ generale.) Căcĭ vieţa parlamentară sănătósă doresce, ca partidele sĕ nu se grupeze după rassă, ci după convingerĭ. (Vii aprobărĭ.)

Repetŭ, câtŭ timpŭ voiu avé eu influinţă, nu voiu comite nicĭodată o nedreptate, căcĭ nicĭ până acum n'am comisŭ (ce vameşŭ şi fariseu, ce Iesuitŭ! — Red.), dér decă vorŭ face ceea ce cu bunăvoinţă i-am sfătuitŭ acum, atuncĭ sĕ'mĭ credă că, chiar decă s'arŭ alătura toţĭ ambelorŭ oposiţiunĭ, voiu face totulŭ ce póte face bunăvoinţa unui guvernŭ pentru ei şi direcţiunea, ca Sasii în Ardealŭ sĕ formeze cu Ungurii împreună o falangă. (Vii aprobărĭ.)

Cu alte cuvinte, tótă bunăvoinţa şĭ-o va arăta guvernulŭ ungurescŭ, decă Sasii îşĭ vorŭ pune grumazulŭ sub genunchele lui — ca sĕ formeze o falangă!

„Pester Lloyd" ḑice că, decă Sasii acceptă *idea de statŭ maghiarŭ şi limba ungurécă*, asta nu însemnéză o concesiune din partea lorŭ, ci e o datoriă asupra căreia nicĭ nu se mai póte discuta. *„Dela Sasĭ anume se înţelege de sine acésta*, căcĭ numai ţinĕndŭ strînsŭ la idea de statŭ maghiarŭ îşĭ potŭ apĕra esistenţa, ei, carĭ suntŭ o insulă ce dispare, de mică ce e în mijlocul valurilor elementelor streine."

Aşa dăscălesce fóia unguréscă pe compatrioţii Sasĭ, după ce i-a prinsŭ, ca şi Tisza, cu declaraţiunea, că se supunŭ ideii de statŭ maghiarŭ, care nu e altceva decâtŭ: maghiarisare curată.

Trupele dela graniţele ruso-austro-germane.

„Militar Wochenblatt" constată, că efectivele de pace ale corpurilorŭ de armată întrunite la graniţele militare ale celorŭ trei puterĭ se ridică: pentru Rusia la 315,500 ómenĭ cu 689 tunurĭ de campaniă, şi pentru Austria la 38.000 ómenĭ cu 338 tunurĭ de campaniă.

Comparândŭ situaţia militară pe teritoriulŭ graniţei ruso-germane, se constată că pe o suprafaţă de aprópe 119.456 kilometri pătraţĭ pentru Germania şi de 119.311, pentru Rusia, porţiunea germană, care este cea mai mare, este ocupată de 81.714 ómenĭ cu 14,520 cai şi 238 tunurĭ, pe când, pe porţiunea rusă, se numĕră 123.275 ómenĭ, 24.198 cai şi 274 tunurĭ.

De asemenea, garnisóna din Varşovia cuprinde 20,000 ómenĭ, 3.600 cai şi 54 tunurĭ, pe când aceea din Königsberg cuprinde numai 7.700 ómenĭ, 1.400 cai, 50 tunurĭ, şi aceea din Breslau 5.000 ómenĭ, 1.100 cai şi 32 tunurĭ.

„Invalidul rusŭ" a susţinutŭ că în Germania orientală, dela 1878, s'au construnit 4.850 kilometri de drumŭ de ferŭ. „Militar Wochenblatt" observă că dela acea dată nu s'au construitŭ decâtŭ 1.865 kilometri în Prusia orientală, Prusia occidentală, Posania şi porţiunea Silesiei situată pe malulŭ dreptŭ alŭ rîului Oderŭ.

SCIRILE ḐILEI.

Atragemŭ atenţiunea *contribuabililorŭ*, carĭ au datorii întabulate pe proprietăţile şi realităţile lorŭ, precum case etc., ca sĕ fasioneze aceste sarcinĭ pe blanchetele, ce le primescŭ dela oficiulŭ de dare orăşenescŭ, căcĭ *li se scade din dare* în proporţiunea mărimei datoriei ce îngreunézá realităţile lorŭ. Terminulŭ pentru aceste fasionărĭ este numai până la 19 (31) Ianuarie 1888 inslusivŭ. Se mai primescŭ fasiunĭ asupra capitaliilorŭ acestora passive până în 15 Februariu n. 1888, însĕ numai pe lângă o petiţiune, în care trebue sĕ se justifice *întârḑiarea* fasiunei. Lunĭ şi Marţĭ 18 şi 19 (30 şi 31) Ianuarie a. c. însĕ se primescŭ încă fasiunile, fără nicĭ o petiţiune, de cătră oficiulŭ de dare orăşenescŭ.

*
* *

E cu neputinţă sĕ întreprindă „patrioţii" ceva fără sĕ facă „cestiune naţională" din acelŭ ceva. Aşa e vorba sĕ se prefacă colegiulŭ „Miko" din *Sepsi-Sân.Georgiu* în liceu cu ajutorulŭ statului. De repeţite orĭ au petiţionatŭ ministrului Trefort atâtŭ colegiulŭ câtŭ şi comitatulŭ Trei-scaune, şi acum în urmă şi conventulŭ reformatŭ susţinŭ petiţiunea „din interesŭ naţionalŭ mai înaltŭ". Ministrulŭ, sciindŭ că visteria e gólă puşcă, lĭ-a rĕspunsŭ totdéuna: Nincs pénz! (Nu-sŭ banĭ). Acum a apărutŭ sub acestŭ titlu şi o broşură, care ar fi chemată a „do-

---

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS."

(3)

STRĂBUNII NOŞTRI

Novelă istorică

Anulu 104 după Christ.

Cartea I. — Pădurea Bersovia.

CAP. I.

Dér preoţii se pregăteau s'o urce pe rugŭ, ca de acolo s'o arunce în ţeapă.

Longinŭ le făcu semnŭ sĕ stea, apoi vorbi lui Decebalŭ:

— Decă ḑicĭ tu că eştĭ stăpânitor alŭ vĕzduhurilorŭ şi apelorŭ carpatine, şi eştĭ omŭ ér nu eştĭ fiară, împlinesce dorinţa unui duşman pe care l'au înşelatŭ...

— Spune ce vrei, rĕspunse Decebalŭ, fără a se supĕra, dér fără a ridica capulŭ.

— Dăruesce-mĭ ḑilele jertfei.

La aceste cuvinte regele deschise ochii marĭ, se ridică iute de pe bolovanĭ şi se apropiè de Longinŭ:

— Ale tale suntŭ, ḑise elŭ îndesatŭ, dér spune!...

Acéstă vorbă i se repetase de nenumĕrate orĭ. Decebalŭ îi cerea sĕ-i destăinuéscă secretele armatei romane şi sĕ-i spuie cum sĕ pótă ajunge nóptea până la împĕratulŭ Traianŭ.

La acéstă nouă întrebare Longinŭ îşĭ lăsă ochii în pămĕntŭ şi amuţi. Regele se trânti din nou josŭ şi, supĕratŭ, strigă:

— Sĕ se sfĕrşească odată cu rugurile!

Preoţii începură a urca pe Dochia pe grămada de lemne. Longinŭ, neputĕndu-şĭ stăpâni mânia, se apropiă de totŭ de tronŭ şi ḑise mai la urechea regelui:

— Ai îmbĕtrânitŭ câne, şi vei muri ca unŭ câne! Zeii nu iartă sĕ îngropĭ de vie atâta frumuşeţe. Ridică-ţĭ ceaţa de pe ochĭ şi uită-te!

Fără voiă, Decebalŭ îşĭ întórse privirile spre loculŭ ţepelorŭ, şi vĕḑĕndŭ pe fiică-sa, sări de pe tronŭ cu buzduganulŭ în mână şi opri pe preoţĭ. Apoi apucă pe Dochia de braţŭ şi aducĕnd-o până în faţa lui Longinŭ, o trânti la pămĕntŭ:

— Îmĭ pare rĕu... rinji elŭ. Inchină-te la duşmanŭ, muiere, că ţĭ-a scăpatŭ ḑilele.

Şi-şĭ întórse privirile. Longinŭ o ridică de josŭ şi o încredinţa preoţilorŭ, carĭ o reconduseră şi o lăsară singură în frunḑarŭ. Ca unŭ sóre ce se uită înapoi peste munţĭ, ochii ei cătară lungŭ la elŭ peste umerii popilorŭ, şi când şi-i muie în josŭ şi plecă, sórta ei se hotărise...

Furiosulŭ rege apucă pe Longinŭ de braţŭ şi 'ncepù a-i vorbi, ca prinsŭ de spasmurĭ:

— Ţii minte pe Burebiste? Elŭ a fostŭ Rege dacŭ. Elŭ a bătutŭ pe împĕratulŭ vostru *Meţianŭ* cu generalii lui. Elŭ a făcutŭ din Dacia o ţĕră mare şi gloriósă... Pe mine, mĕ vedĭ? Eu sunt Rigă, aşa-i? Am bătutŭ pe *Bastarni*, am bătutŭ pe *Buri*, pe *Boi*, pe *Geţi*, — chiar pe voi v'am bătutŭ! Am bătutŭ pe Sabinŭ şi l'am ucisŭ; am bătutŭ pe *Fuscu* şi l'am ucisŭ; am scăpatŭ Zarmizegethusa de mâna lui *Iulianusŭ*... V'am bătutŭ de patru orĭ, şi m'aţĭ bătutŭ odată, o singură dată! Ei!... şi pentru acéstă singură dată, aşŭ vré sĕ vĕ crĕpŭ capulŭ în bucăţĭ, aşŭ vré sĕ împungŭ cu vîrfulŭ suliţei în ochii împĕratului vostru!... Tronulŭ meu este elŭ celŭ mai mândru sub sóre? Eu sunt Rege?...

Longinŭ dete lungŭ din capŭ:

— Tu eştĭ Rege, — dér tronulŭ tĕu nu este celŭ mai mândru sub sóre.

— Ḑi că este! Ei, acestŭ tronŭ ţi-lŭ dau ţĭe. Eu mĕ scolŭ sĕ şeḑĭ tu, decă-mĭ vei spune ce gândŭ are Traianŭ cu mine.

— Eu am venitŭ sĕ încheiu pace. Nu ţĭ-e ruşine, Rege?

Dér regele Decebalŭ nu se mai stăpânea. Ca o vulpe sângerată, dér încă şireată, voia sĕ muşce, şi se umilea, se tîra la picióręle lui Longinŭ.

— Étă nobilimea mea, ḑise elŭ, uitându-se rótă în juru-i, feciórele dace, mamele dace vinŭ la picióręle tale. Ḑi că vrei!

Şi până sĕ se desmetecească Longinŭ din furia de vorbe a regelui, cele 12 fecióre (afară de Dochia) căḑură în genunchĭ la picióręle lui. Ele erau îmbrăcate: cu haină uşóră de lână albă şi subţire, cu mânecĭ, şi lungă până 'n pămĕntŭ, cutată, deschisă puţinŭ la gâtŭ şi strinsă la mijlocŭ cu colanŭ. Pe deasupra o manta colorată, fără mânecĭ, scurtă şi cu taliă. Unele, după portulŭ tribului, aveau pe capŭ mahramă subţire, altele nu aveau. — Erau Acolo: *Andrada*, *Bricena*, *Dada*, *Surata*, *Comosicena* şi alte fiice de nobilĭ. *Bricena* lui Bărhală, copilă albă şi nesărutată, grăi lui Lon-

vedi“ ministrului, că prefacerea colegiului în liceu (gimnasiu superiorŭ) e o cestiune de viéță pentru poporațiunea secuiască a Trei-scaunelorŭ și „unŭ interesŭ eminentŭ naționalŭ“. Décă și unde suntŭ compacțĭ Ungurii îșĭ temŭ esistența lorŭ națională, atuncĭ n'avemŭ decâtŭ sĕ'i plângemŭ.

***

Cetimŭ în „Fóia Decesană“, că d-lŭ Titu Maiorescu, reîntorcĕndu-se din o călĕtoriă făcută la Londra cu soția sa, a statŭ Marțĭ în 5 Ianuariu a. c. în Caransebeșŭ spre a cerceta pe unchiulŭ sĕu după mamă, pe Preasânțitulŭ Episcopŭ diecesanŭ Ioan Popasu. D-lŭ Maiorescu a făcutŭ într'una o visită de curtuasiă și d-lui generalŭ Traianŭ Dodc.

***

Comisiunea administrativă a comitatului *Szabolcs* luase mai multe disposițiunĭ restrîngĕtore față cu scóla jidovéscă Talmud-Tora din Kisvarda. Ministrulŭ Trefort s'a năcăjitŭ focŭ și a trimisŭ comisiunei administrative o adresă, în care îi înfruntă că s'a amestecatŭ și unde nu'i fierbe óla.

Nu'i vorbă, sângele apă nu se face! Dér én sĕ fi fostŭ o scólă românéscă, cine ar fi datŭ. de bucuria, mai tare din pintenĭ ca d-lŭ Trefortŭ!

***

Din comitatulŭ lui Banffy-pașa ni s'a scrisŭ, pe la finele anului trecutŭ, că în cerculŭ *Betlenului* s'a alesŭ la anulŭ 1883, mai multŭ fără voia alegĕtorilorŭ, notarŭ peste cincĭ comune românescĭ, aparținĕtóre notariatului Chiusei, unŭ măestru lăcătușŭ numitŭ „Simon Karoly“, fostŭ odinióră „Simionŭ Cirilă“, cum se vorbesce. Ni se scrie că acestŭ notarŭ năpăstuesce cumplitŭ poporulŭ și cu tóte acusările grele ce s'au adusŭ în contra lui, e totŭ tare și mare în postulŭ sĕu.

***

Din incidentulŭ Anului nou, veteranulŭ preotŭ din Iclodŭ și protopopŭ alŭ tractului Logeardului, d-nulŭ Ioanŭ Papiriu Popŭ, ne trimite unŭ frumosŭ elogiu la adressa meritatului archidiaconŭ emeritŭ *Simionŭ Bocșia*, astădĭ preot în *Cățelulŭ-românŭ*. D-lŭ Bocșia are deja 90 de anĭ de etate, viéță de totŭ frumósă și rară aparițiune în dilele de adĭ. A funcționatŭ ca protopopŭ în tracturile de atuncĭ: alŭ Ormanului, alŭ Ungurașului, alŭ Budei și mai în urmă alŭ Logiardului, A întemeiatŭ prin sirguința sa mulțime de bisericĭ și scolĭ, carĭ vorŭ servi înaintea poporului românŭ, păstoritŭ de elŭ, ca durabile monumente ale memoriei lui scumpe. A înmulțitŭ averile bisericescĭ și scolare, a imbunĕtățitŭ materialicesce sórtea multorŭ preoțĭ și învĕțătorĭ. Din memorialele scrise de elŭ, și carĭ ar fi de doritŭ sĕ și-le scrie fie-care preotŭ referitorŭ la propriulŭ sĕu cercŭ de activitate aparŭ încă și alte multe merite ce și lĭ-a câștigatŭ elŭ pentru clerulŭ și poporulŭ românescŭ. In urma acestorŭ merite în douĕ rĕndurĭ a fostŭ candidatŭ de canonicŭ pentru consistorulŭ Archidiecesei de Gherla, căreia aparține, dér neobținĕndŭ întărirea guvernului, n'a pututŭ fi canonicŭ. Se află încă in deplină sănĕtate și continuu lucréză pentru biserica și poporulŭ sĕu. Dumnedeu sĕ-lŭ țină încă mulțĭ anĭ!

***

In împrejurimea *Gilăului*, comit. Cojocnei. țĕranulŭ Ionŭ Selica împușcă, cu douĕ împușcăturĭ din pușca sa cu douĕ țevĭ, doi marĭ porcĭ sĕlbaticĭ.

***

Aprópe de *Șușanovețŭ*, în comit. Timișului, acum vr'o trei-patru dile doi gendarmii fură atacațĭ de o haită de lupĭ. Gendarmi s'au apĕratŭ multŭ timpŭ cu curagiulŭ unorŭ desperațĭ, dér în fine părăsindu-i puterile, fură sfâșiațĭ și mâncațĭ de bestii.

***

In *Clușiu* unŭ învĕțăcelŭ alŭ lui Jacob Rosenzweig bătu pe stradă la 24 Ianuarie n. fără milă unŭ calŭ cu o prăjină. Poliția l'a dusŭ pe bătăușulŭ în rĕcórea arestului. Totŭ în Clușiu învĕțăcelulŭ Lazar Goldner de 16 anĭ amenință pe mamă-sa cu unŭ cuțitŭ, fiindŭ că n'a vrutŭ sĕ'i dea banĭ. Poliția îlŭ duse în arestŭ.

Multe năsdrăvănii se petrecŭ în ședința Kulturegyletului.

„Musa Română.“

Deodată cu aniversarea a 50-ea a „Gazetei Transitvaniei“ a apărutŭ fóia musicală *„Musa Română,“* redactată de *Iacobŭ Mureșinnu,* profesorŭ de musică în Blașiu.

Acésta însemnéză, că ne-a trebuitŭ muncă onestă și seriósă de decĭ de anĭ, pentru ca, pe lângă foi politice și literare, bisericescĭ și școlare, sĕ avemŭ și o foiă musicală de valórea „Musei Române.“

Aparițiunea acestei foi musicale e cu atâtŭ mai împortantă, cu câtŭ ea 'șĭ-a pusŭ din capulŭ locului ca țință: conservarea neprețuitului tesaurŭ alŭ musicei nóstre naționale și presentarea lui publicului streinŭ, spre a'i admira frumsețile și bogăția.

Numĕrulŭ primŭ alŭ „Musei Române“ cuprinde în adevĕrŭ bucățĭ de musică națională, curatŭ românescĭ, nefalsificate, așa precum le cântă Românulŭ din inima Ardealului, dér întocmite și arangiate cu dibăciă artistică. Astfelŭ suntŭ *„Frundulită de bujorŭ“* și saltulŭ ardelenescŭ *„Româncuța“*. Capriciulŭ *„Cimpoiulŭ“* mai alesŭ e o lucrare de adevĕrată artă musicală care face onóre nu numai compositorului lui, ci și musicei nóstre naționale perfecționate. *„Hora miresei“* de d-na S. D.... (Sevastia Davidescu, fiica rĕposatului Jacobŭ Mureșianu) e plină de frumsețe, ce i-a mărit'o arangiatorulŭ ei prin arta sa, variindŭ monotonulŭ acompaniamentŭ obicĭnuitŭ până acuma în hore. „Nu plânge“, cu melodia ei dulce și plină de sentimentŭ, e ultima bucată din frumosulŭ și bogatulŭ cuprinsŭ — nu atâtŭ prin mulțimea bucăților, câtŭ mai multŭ prin frumsețea melodielorŭ și prin arangiarea și compunerea lorŭ artistică — alŭ „Musei Române“, care începe cu eroiculŭ și insuflețitorulŭ *„Marșŭ jubilarŭ“* compusŭ cu ocasiunea serbărei jubileului de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“. Cincĭ bucățĭ suntŭ arangiate pentru pianŭ, ér „Nu plânge“ pentru voce și pianŭ.

Nu putemŭ decâtŭ sĕ ne felicitămŭ că avemŭ o asemenea foiă musicală, care deja în primulŭ numĕrŭ ne presintă adevĕrată artă musicală, pe lângă frumsețe și bogăția.

Dér aci mĭ-am datŭ numai modesta mea părere; publiculŭ cunoscĕtorŭ de musică va judeca și va apreția însușĭ valórea „Musei Române.“ *S. B.*

Balŭ în Sibiiu.

Reuniunea femeilorŭ române din Sibiiu arangéză unŭ *balŭ* ce se va ținé în 11 Februarie st. n. în sala hotelului la „Impĕratulŭ romanŭ.“ Inceputulŭ la 8 óre séra. Venitulŭ curatŭ este destinatŭ în favorulŭ reuniunei. *Comitetulŭ reuniunei.*

Prețulŭ de întrare: a) de persónă 1 fl. 50 cr., b) membrii de familiă câte 1 fl. 50 cr. de persónă, ér dela 3 persóne în susŭ de fiă-care persónă câte 1 fl. Logea mare 8 fl., logea mică 5 fl. Bilete de intrare se vêndŭ în diua balului înainte de amédĭ dela 10—12 și după amédŭ dela 3—5 la hotelulŭ „Impĕratulŭ romanŭ“ camera Nr. 1 și séra la cassă.

SCIRĬ ULTIME.

Pesta, 28 Ianuarie. Avea-vomŭ resbelŭ peste douĕ lunĭ? Acésta e întrebarea pe care toțĭ o punŭ. Cele 19 foi politice cotidiane, care aparŭ aci, au diferite aprecierĭ asupra acestui punctŭ. Diarele ilustrate suntŭ pline cugravurĭ representândŭ tipurĭ de soldațĭ rușĭ în campaniă. La ferestrele librăriilor sunt atĕrnate broșurĭ cu titlu: „Resbelŭ la primăvară“, prin care se explică operațiile viitóre, cu diferite planurĭ colorate.

Tóte aceste nu suntŭ decâtŭ aparențe. In poporŭ nu se crede la evenimente grave, dér lucru curiosŭ, cu câtŭ ne apropiămŭ de centrurile care potŭ fi mai bine informate, cu atâtŭ mai multŭ impresiunea se schimbă, spre a deveni pessimistă. In cercurile politice suntŭ puținŭ cam reservațĭ, în sferele însĕ guvernamentale nu se vede decâtŭ în negru situațiunea.

Londra, 28 Ianuarie. Se telegrafiază din Viena cătră „Times“, că ministrulŭ Rusiei la Cetinge a fostŭ chematŭ la Petersburg. Fómetea bântue în Muntenegru și există temerĭ, ca bande de Muntenegrenĭ sĕ nu năvăléscă în țĕrile vecine.

Diarele din Petersburgŭ și Varșovia aducŭ scirea, că în timpulŭ din urmă au fostŭ prinșĭ în Polonia ruséscă mai mullțĭ indivițĭ, carĭ arŭ fi avutŭ de gândŭ sĕ împartă arme între poporŭ și sĕ-lŭ revolteze în contra Rusiei. Numiții indivițĭ se dice că arŭ fi supușĭ austro-ungarĭ.

DIVERSE.

Regimŭ severŭ trebue că pórtă diregĕtorulŭ din vechia Marcă în comuna sa, căcĭ nu de multŭ publică următórele: „...Și apoi mai dau de scire ca fiă-care porcu din comună, care e sĕ fiă ucisŭ, are sĕ se înscüințeze celŭ puținŭ cu 3 óre mai nainte la visitatorulŭ cărnii, escepțiune făcĕndŭ numai acela, care se bolnăvesce pe neașteptate“. Bietele animale!

Doctorulŭ Machenzie a primitŭ din America învitarea, ca sĕ se ducă la unŭ pacientŭ în Michiganŭ, i-s'a oferitŭ unŭ onorar de trei-decĭ mii dolarĭ séu 150,000 francĭ dér doctorulŭ a refusatŭ, căcĭ nu vrea sĕ se ducă într'o depărtare așa de mare de prințŭ imperialŭ germanŭ

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 28 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.44	Vend.	8.46
Argintu românescŭ .	„	8.40	„	8.44
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.89	„	5.95
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ . . .	„	109.—	„	110.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	97.50
Renta de hârtiă 5%	83.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare . .	148.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . . .	97.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (2-a emisiune) . . .	124.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . . .	110.75
Bonurĭ rurale ungare	104.25
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bouurĭ rurale Transilvane	103.75
Bonurĭ croato-slavone	103.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ .	118.50
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123.25
Renta de hârtiă austriacă.	78.70
Renta de argintŭ austriacŭ	80.50
Renta de aurŭ austriacŭ	109.90
Acțiunile băncei austro-ungare. . . .	136.30
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. . .	865.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. . .	279.—
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ . .	5.96
Napoleon-d'orĭ	10.01½
Mărcĭ 100 imp. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlinge	126.45

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 26 Ianuarie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	90.—	91.—
Renta rom. amort. 5%	93.¼	94.—
Renta convert. 6%	87.½	88.¼
Împr. oraș. Buc. 20 fr. . . .	36.—	37.—
Credit fonc. rural 7% . . .	102.—	103.—
„ „ „ 5%	88.—	88.¾
„ „ urban 7%	101.—	102.—
„ „ „ 6%	94.—	95.—
„ „ „ 5%	84.—	85.—
Banca naț. a Rom. 500 Lei. .	10.15	10.20
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	2.28	2.30
Ac. de asig. Națională. . . .	198.—	200.—
Aurŭ contra bilete de bancă .	17.¼	17.¾
Bancnote austr. contra aurŭ. .	2.18	2.2

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

ginŭ, cu palmele lipite ca de rugăciune:

„Eștĭ mândru ca ștejarulŭ și naltŭ ca munții, fie-țĭ milă de Dacia și scap'o!“

Decebalŭ, care sta la o parte, cruntŭ, tresărea din când în când:

— Nu sĕ scape Dacia, răcni elŭ, Dacia o scapŭ eu, dér sĕ scótă ochii cânilorŭ!

Longinŭ le ruga sĕ se ridice de josŭ și le vorbì cu glasŭ blândŭ, ca unŭ Romanŭ curtenitorŭ ce era:

— Am venitŭ sĕ încheiu pace. Décă așŭ vinde Roma pentru rozele vóstre, ce s'ar face ele în mânele unui trădătorŭ?...

— S'ar veștejì, dise fără sĕ se gândéscă Bricena.

— S'ar veșteji repetă Longinŭ.

— Inapoi cu muierile, strigà Decebalŭ, pe care tótă acéstă învîrtire de șiretlicurĭ, la care lŭ supusese Vezinas, îlŭ bolnăvea.

Dér și Longinŭ se deștepta câteodată din lungile gândurĭ ce-lŭ apucau, și, pe când Decebalŭ făcea unŭ pasŭ spre fecióre, elŭ i se puse în cale, naltŭ și liniștitŭ, întindĕndŭ spada de lemnŭ ce purta totdeauna în mână:

— Decĭ, Rege, sĕ dĕrîmĭ didurile Archidavei, Buridavei, Patavisei și Zarmizegethusei...

— Mai de grabă va cădé capulŭ lui Traianŭ și alŭ tĕu, de pe umerii lorŭ, decâtŭ o scândură din preajma Zarmizegethusei, dise Regele, sĕlbaticŭ.

— Sĕ dai inapoi Romei...

Dér tocmai atuncĭ, cei 13 preoțĭ se apropiară și cădură la piciórele lui Longinŭ, afară de Vezinas, care, rĕmasŭ dreptŭ, întinse mânile în vêntŭ și chemà puterea lui Zalmolcse asupra lui Longinŭ, décă va avé gândurĭ bune pentru Dacĭ, ér décă nu, îlŭ afurisì. Apoi se întórse cătră boerĭ și le făcu semnŭ sĕ vie.

Boerii cădură și ei în genunchĭ afară de doi, cu barbele albe, care trecură la dreapta și la stînga lui Vezinas. Acesta vorbì:

— Romane, ai cunoscutŭ pe Burebiste, căcĭ elŭ țĭ-a bătutŭ neamulŭ.

— Tocmai de aceea Traianŭ vré sĕ vĕ ia pe toțĭ șerbĭ, rĕspunse Longinŭ.

— Di că nu! strigà Decebalŭ.

— După Burebiste, urmà Vezinas, Burebiste, biciulŭ *Tatălui*, Zalmolcse a chematŭ sĕ domnéscă peste Dacĭ pe *Duras*, dér mâna lui înțeleaptă i-a luatŭ buzduganulŭ, căcĭ era muere, și l'a datŭ stăpânului nostru Decebalŭ.

La vorbele acestea feciórele cântară...

— Astădĭ, urmà Vezinas, gloriosulŭ nostru stăpânitorŭ, leulŭ munților, gróza dușmanilorŭ, Decebalŭ, se duce de bună voia lui, după ce a ridicatŭ Dacia la mărire. Elŭ îțĭ dă tronulŭ ție, Longine, décă vei jura sĕ bațĭ pe Traianŭ!...

— Bĕtrâne, dise Longinŭ, ai vĕdutŭ vreodată *Istrulŭ* curgĕndŭ spre apusŭ, orĭ *Aluta* fugĕndŭ la munte?...

In acestŭ minutŭ preoții și boerii se dau la o parte și cele 13 vĕduve cu copii se apropie de Longinŭ și-i cadŭ și ele în genunchĭ, sărutându-i piciórele. Copii se prindŭ de elŭ, unii goi și sprintenĭ, alții plângĕndŭ. La acéstă priveliște Decebalŭ îșĭ întórse capulŭ. Una din femei, ca și feciόra din corŭ, întinse mânile și-i vorbì:

— Ne-amŭ lăsatŭ leșile pustii; ne-amŭ lăsatŭ ogórele ințelenite. Ne-au muritŭ păserile; ne-au muritŭ juncii; ne-au muritŭ bărbații, — și am venitŭ cu pruncii la tine, mărite stăpâne, sĕ ne plecămŭ capetele în pulberea piciórelorŭ tale: ajută-ne!

(Va urm)

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se aboneză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovu.